

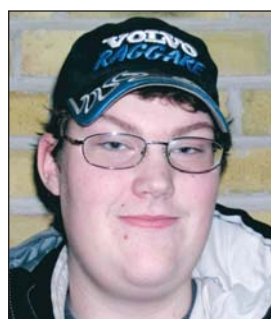
Tipsa gärna **ungredaktionen** Hör av dig till Ellinor, Paula, Helen, Madeleine, Ann-Marie, Oskar, Emma, Monica, Lina, Sara, eller Marcus. Tel 0240-882 10 Mail nit.ung@datid.se

? Veckans fråga

Skulle du vilja studera utomlands?

André Åberg, 15
– Ja, men det beror på var, helst hos någon man känner i utlandet. I så fall blir det Miami.

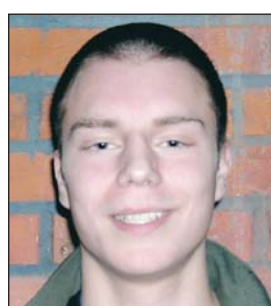
Mattias Sjöberg, 15
– Nej, jag trivs bättre hemma.

Fredrik Hammarbäck, 15
– Ja, det skulle jag. Gärna någonstans i USA, så man får se lite nya platser.

Kajsa Fredriksson, 15
– Ja, det skulle jag gärna, i så fall något varmt land. Men jag skulle inte vilja vara borta för länge.

Joel Romppainen, 17
– Ja, då skulle jag vilja åka till Helsingfors eftersom jag gillar språket.

Den skönsjungande

Zabdi Blanco från Mexiko är inte bara en härlig latinoboy, han är dessutom en musikalisk begåvning.

Sedan augusti 2006 bor han i Sverige som utbytesstudent, för att lära sig svenska och utvecklas som person.

Ung träffar honom över en kopp te och en promenad. Dels för att höra vem han egentligen är, men också för att förundras över hur snabbt han lärt sig det svenska språket.

Det regnar ute. Något som de flesta ser som trist.

Trist, javisst. Självklart vill man som svensk visa den, för en latinamerikan, fascinerande snön.

Snön har dock Zabdi Blanco redan hunnit med att se. Nyår spenderade han i fjällen, tillsammans med sin värdfamilj. Och han har lärt sig att åka lite skidor.

När Zabdi med sina charmerande ögonbryn skrattar, kommer man av sig som intervjuare. Bredvid oss sitter en karismatisk ung människa, med världens alla möjligheter framför sig.

Vi pratar om när han ramlade första gången han åkte skridskor, och vilket roligt påhitt isvakshoppning egentligen är. Han är trots allt från andra sidan jordklotet.

I augusti förra året landade planet i Stockholm med denne utbytesstudent från Mexiko. För mottagandet av den lilla gruppen utländska ungdomar, stod en liten rullig kvinna, med färligt hög hastighet i det engelska språket. Detta gjorde honom tämligen nervös, och osäker på vad han gett sig in på. Det krävdes några dagar för att känslan skulle släppa.

Innan gemytligheten infann sig hos honom i det nya landet, saknade han sin mamma mycket. Varma stunder med nya människor relaterade han till hennens Sverige var kallt.

Men som alltid i början, krävs det lite tid att anpassa sig. Zabdi var mycket ute på cykeln de första veckorna, som en slags terapi. Det dämpade saknaden av "hemma".

När vi pratar med honom nu, märks det i ord och kroppsspråk, att han stortrivs här. Vilket glädjer oss, såklart.

Efter hans framträdande skakade hela salen av rungande applåder.

Zabdi har under höstterminen gått förmiddagar hos SFI – Svenska för invandrare. Där blev han varmt och vänligt bemött.

Visst köper vi det – han ser fridfull ut när han pratar om tiden där. Högbergsskolan är inte heller fy skam – den estetiska klassen han går i skrattar mycket. Han går numera på heltid i den estetiska klassen, med inriktning mot musik.

I början kändes det annorlunda med så många

och långa raster just i skolan – hemma i Mexiko får de ta allt helgsmack, lunch och återuppladdningen under en enda halvtimmestast.

Han uppskattar det svenska systemet.

– Du kan göra dina saker utan att stressa, och får tid att umgås med vänner.

Bemötandet av de svenska ungdomarna i skolan blev inte så dramatiskt. Folk tittade inte så mycket.

Men så kommer vi till Zabdi tycker om att sjunga. Och han gör det väldigt bra.

Detta har nog alla på Högbergsskolan (som sett årets inledning av School-Idool) märkt. Efter hans framträdande skakade hela salen av rungande applåder. Fler hejade senare i korridoren, och det pratades hejvilt om utbytsen med den fantastiska rösten.

Nervositeten finns det inget spår av när man ser honom på scenen, dock avslöjar han att han alltid känner sig svimfärdig när han, konstigt nog, sjungit klart.

Han är en musikalisk begåvning, och har sjungit sedan han var tre år. I Sverige sjunger han i en kör varje fredag, också lite hemma. Musiken han tycker om är genrer som R&B, jazz och bossanova – som gör honom glad.

Förutom ord som glad och positiv, beskriver han sig som lite galen. Han skrattar mycket åt precis allting. Ofta förstår man inte varför.

De generella fördomarna om svenskar nere i Mexiko omfattas av ord som "blon-

da" och "vikingar". Men han berättar även att européer i övrigt ses som väldigt formella och kulturella – läser mycket och lyssnar på klassisk musik. Också ganska tidsbesatta, lite punktlighet.

I juni åker han tillbaka till Mexiko, kunde jag fylla av nya erfarenheter och nya vänner. Och nog kommer han bli saknad.

– Jag vill åka tillbaka till Mexiko för att studera klart. Sen kanske jag kommer hit igen, för att uppdatera min svenska, kanske studera ett år till. Vi ber Zabdi beskriva Sverige med ett ord, och det kommer ganska spontant; – Fantastiskt! Jag har trivts varje dag. Det han kommer att minnas mest härifrån är stunder i naturen och sina vänner. Densvenska natten är vacker, tycker han, eftersom allting skiner så frodigt under de kallare årstiderna.

Alla till den mexikanska maten han saknar just nu, men Zabdi låter oss veta en hemlighet.

Han kommer att köpa med sig knäckebröd hem till Mexiko, eftersom det inte säljs där. För att han älskar det.

Fakta | Zabdi Blanco

Fullständigt namn: Zabdi Paul Antonio Blanco.

Ålder: Fyller 18 den 26 mars.

Ursprungligen från: Oaxaca, Mexiko.

Värdfamiljen Rudberg: Mamma, pappa, två systrar och en bror.

Familj i Mexiko: Mamma, pappa, en bror och en syster.

Intressen: Studerar just nu svenska. Tycker annars om att lyssna på musik, se musikvideor och promenera.

Framtidsplaner: Hålla på med musik. Föreläsa om ekologi och hjälpa till med läs- och skrivsvårigheter i ett ställe i Oaxaca.

Fakta | Vill du åka som utbytesstudent?

AFS var den organisation som Zabdi åkte med. AFS står för American Field Service, och det hela startade med en frivillig ambulanskår 1914. De hade då till uppgift att transportera sårade franska soldater under kriget. Organisationen utvecklades och är idag en internationell utbytesorganisation som erbjuder studentutbyten och volontärarbeten över hela världen. De har över 50 medlemsländer i alla världsdelar och är en ideell förening utan politiska eller religiösa förbindningar. För mer info gå in på <http://www.afs.se>

Att åka som utbytesstudent är en stor upplevelse med minnen för livet. Funderar du på att spendera ett år utomlands? **Att åka iväg ett år** kostar mellan 45 000 och 80 000 kr, beroende på vart du åker och vilken organisation du åker med.

<http://www.utbytsstudent.se> – En sida där du kan läsa lite allmänt om studentbyte, läsa andras dagböcker och upplevelser.

<http://www.sts.se> – En av de största utbytesorganisationerna i Sverige.

<http://www.explorica.se> – En ganska ny organisation som ordnar studentutbyten till olika High Schools, bland annat i USA, Australien, Nya Zeeland och Brasilien.

<http://www.ef.com> – EF står för Education First och de erbjuder språkkurser, studentutbyte, au pair, och även kurser och utbildningar för vuxna.

Terapi. När Zabdi först kom till Sverige cyklade han mycket som en slags terapi mot avsaknaden av hemmet och familjen. Nu har han hunnit anpassa sig mer och trivs bra.

studenten från Mexiko

Fakta | Mat från andra sidan jorden

Zabdi tipsar om en mexikansk favorit!

Fyllningen kan variera väldigt mycket, man kan nästan använda vad som helst. Här kommer ett recept med kycklingfyllning. Tamales är en mexikansk och latinamerikansk rätt bestående av majsdeg med fyllning av olika slag, inslaget i ett majs-kolvsblad. Det är vanligt som festmåtid och som snabbmat.

Tamales

20 Stycken

250 g smör eller margarin
625 g masamix (torrmassa)
2 tsk bakpulver
1 tsk salt
1 3/4 dl kycklingbuljong
20 hölsterblad från majs, eller 8x10 cm bitar pergament (det går bra att använda folie också)

Vispa smöret eller margarinet ljukt och poröst. Blanda masa, bakpulver och salt. Tillsätt buljongen, vispa väl och blanda ner det i smöret. Forsätt vispa tills smeten får en krämig konsistens.

Blötlägg hölsterbladen i kallt vatten i en timme. Torka dem torra med hushållspapper. Platta försiktigt ut dem ett och ett och bred degen på bladen med hjälp av en sked. Lämnas cirka 2 cm fritt i var ände av bladet (för ihopknytningen).

Lägg på den fyllning du vill ha i en sträng och rulla ihop till en rulle. Knip ihop ändarna och knyt om med ett snöre eller en remsa hölsterblad (julgranskaramell).

Stapla tamales ovanpå varandra i en stor ångkokare. Var försiktig så du inte lägger i för många åt gången. Ångkoka i 45-60 minuter.

Kycklingfyllning till tamales

20 Tamales

3 tsk olivolja eller vegetarisk olja
30 g vetemjöl
1 pressad vitlöksklyfta
1 liten lök
1 tsk oregano
500 g kyckling; kokt, strimlad
60 g skållad mandel
1 tsk chilipulver (valfritt)

Hetta upp oljan i en kastrull, häll i mjölet under omrörning och rör tills det är gyllenbrunt.

Tillsätt pressad vitlök, finhackad lök, tomatpuré och oregano. Sänk värmen och låt sjuda i 15 minuter. Rör ner kycklingen och mandel, låt sjuda i ytterligare 15 minuter.

Ville se snö. Zabdi Blanco ville åka långt bort från Mexiko, helst någonstans där det finns snö. Den varan har det blivit tunnare till Ludvika än så länge, men nyår tillbringade han i fjällen med sin värdfamilj.

Foto: MONICA JOHANSSON

Krönikan

Bland bänkpapper och små bokstäver

Ibland kan man bli riktigt nostalgisk när man tänker tillbaka på sin första skoldid, när man var sju år och precis hade börjat första klass. Jag minns så tydligt att jag hade fått en lila ryggsäck, pennor och sudd med små prinsessor på och ett ursnyggt bänkpapper, med Musse Pigg och Långben på. Pappret man skulle lägga i sin bänk och klä in alla sina böcker med.

Och självklart var det ett evigt jämförande i början av varje termin av vem som köpt det finaste bänkpappret.

Men i alla fall, den där dagen då jag började ettan, jag minns att jag var så fruktansvärt nervös, men samtidigt var jag så stolt, ja jag kände mig SA stor bara för att jag skulle börja skolan. Jag lyssnade så noga och intensivt på allt vad läraren hade att säga och jag tyckte allt var så obeskrivligt spännande. Till och med tidningen var där och tog lite bilder; det var en stor dag, den dagen då jag började ettan.

Allt eftersom åren gick så lärde mig att gå själv till en skolstart utan att hålla mamma eller pappa i handen, lärde mig att man inte måste lyssna på allt ens lärare säger, för ibland kan det vara rena struntpratet. Förhoppningsvis lärde jag mig också att jag kanske inte var störst, bäst och vackrast och sist men inte minst lärde jag mig att prata med "små" bokstäver.

Det var ju trots allt viktigast av allt (enligt lärarna). För hur många gånger fick man inte höra av sin lärare att man måste lära sig att prata med små bokstäver, alltså att man skulle lära sig att prata tystare, men hur det varje gång fanns en pajas i klassen som började säga: lilla a, lilla b, lilla c...

Meningen med allt detta är kanske att vi ska kunna se tillbaka på vår skoldid och känna att det har skett en betydlig förändring nu gentemot då. För jag är ju inte samma

person i dag som jag var den där dagen då jag började ettan.

Jag tycker inte om samma saker i dag som jag gjorde då, jag har andra kompisar och kläder i dag, tack och lov, mot vad jag hade då.

Vad kan man nu lära sig av detta? Jag tror att vi alla kommer se tillbaka på vår tid i skolan med både glädje och sorg, vi kommer att minnas de härliga dagarna, men även de hemskaste och kanske konstatera att det var så det var då.

För handen på hjärtat, inte har jag fjärlar i magen, köper en lila ryggsäck och bänkpapper inför sista terminen i årskurs 3 på gymnasiet.

PAULA TORBERTSSON